

forda. Tundsin agga tūf aega párrast sedda, et minno ihho rammud jársko nōrgaks olliid láinud, et pallenággó árralöppes, et páed tō kallal peagi árrawássisid, ja et jallad haffasid wabbisema. Ollin nūúd hopis teist modi innimenne. Sain ónnetumal wiſil selle mótsemisse peále, nago fest olleks sú, et ei wótnud ennam, nenda kui wannaste, wina omma joudo finnituseks. Haffasin súis jálle igga hommiko úfs, párrast kaks, párrast kolin sutáit wótmá, senni kui tagga járrel ei mu wiſil, kui wina puddeliga taſkus wálja astusin.

Minno tootusse sanna, mis omma surrija emmale ja omma nutja naesele olli nitublisti annud, olli hopis melest árralan-gend. Endine meleto ellamisse wiis láfs nūúd weel sandimaks. Gest said maia asjad üsna raisko, et wallitsust ep olnud ennam ei polegi mitte. Kullutasin ifka rohkeminne kui sis se tulli. Ei jáfsand te-niatte palka egga toitmist murretseدا.

Nemmad játsin mind súis hopis mahha. Piddin falli hinnaga páilsti palkama, et agga moisa tödd saaks tehtud. Wöllad láksid ifka rángemaks, aidad ifka tühjamas. Leidsin omma nutjad naest ja wá-timaid lapsi tihti kül sõmata ennese ette, siis kui ðhtul joobno peaga koo tullin. Hirm ja wárristus fippub peále, sedda mele tulletades, et, kui lapsed leirva pudo párrast wingusid, ma neid piitsaga peksin.

Gest kuriast maia ellamissest moisa wan-nemad ei sanud suurt márko sepárrast mitte, et wagga naene sedda minno rasket súúd armastussega finni kattis, mis súúd agga tagga járrele sedda ennam piddi ilmsíksama. Minno wölla-ussujad otisid ennestele kohto polest abbi. Keik perre warran-dust sai vökioni wiſil árramúdud. Isse langesin fibbeda wallo al haigewodi peále. Weel fibbedam agga olli se hingi viin, kelle kätte nūúd wast sain. Tulline kahhet-seminne sai páral ja ðsel minno seltsumely-